

Vergaderjaar 2004–2005 AB

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 338

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 8 oktober 2004

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op
12 oktober 2004.
De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukke-
lijke instemming behoeven kan door of
namens één van beide Kamers te kennen
worden gegeven uiterlijk op 27 oktober 2004.

Gelet op de artikelen 3 en 4 van de Rijkswet houdende goedkeuring van
het Verdrag van Nice (Stb. 2001, 677) bieden wij u bijgaand aan, mede
namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de
geannoteerde agenda en de thans beschikbare documenten voor de
bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 25 en
26 oktober a.s.

In de agenda voor deze bijeenkomst is ruim de tijd genomen om het
JBZ-meerjarenprogramma te bespreken (zie agendapunt B3). Het concept
van het meerjarenprogramma zal tijdens deze Raadsbijeenkomst moeten
worden vastgesteld met het oog op de bespreking tijdens de Europese
Raad op 5 november a.s.
Dientengevolge staan alle andere agendapunten voor deze bijeenkomst
aangeduid met «eventueel». Indien hiervoor tijd beschikbaar is zullen deze
punten worden besproken.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
M. C. F. Verdonk

Geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, 25 en 26 oktober 2004 te Luxemburg

De beschikbare documenten met als status «openbaar» zijn ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer. De documenten met als status «niet openbaar» zijn ter inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer. Het document onder agendapunt 2o met als status «niet openbaar» is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

I Raad JBZ

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

A-punten

2a. Ontwerp-verordening van de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie

document	: nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag	: artikel 62, punt 2, onder a en artikel 66 van het EG-verdrag
instemmingsrecht	: van toepassing; beide Kamers der Staten-Generaal hebben reeds ingestemd met de tekst van de verordening

Tijdens de bijeenkomst van het Gemengd Comité, dat bijeenkwam en marge van de Raad van 30 maart 2004, is reeds consensus bereikt over de tekst van de verordening. Alleen de reikwijdte van de verordening met betrekking tot Gibraltar moest nog worden vastgesteld.

Het Comité van Permanente Vertegenwoordigers heeft op 16 september jl. hierover overeenstemming bereikt. Besloten is dat in artikel 12, lid 3, van de verordening wordt opgenomen dat de toepassing van deze verordening op de grenzen van Gibraltar wordt opgeschort, totdat een akkoord is bereikt over de werkingssfeer van de maatregelen met betrekking tot de overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten door personen. De Raad kan daarom thans overgaan tot aanneming van de verordening.

2b. Voorstel voor een beschikking van de Raad tot instelling van het Europees Vluchtelingenfonds voor het tijdvak 2005–2010

document	: 10334/04 ASILE 41	(NL) ¹
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 63, lid 2, onder b, van het EG-verdrag	
instemmingsrecht	: van toepassing; de Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft reeds ingestemd met de tekst van deze beschikking	

Over de ontwerp-beschikking tot instelling van de tweede fase van het Europees Vluchtelingenfonds voor de periode van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2010 (het EVF II) heeft de Raad al op 8 juni 2004 een politiek akkoord bereikt.

¹ Dit document is u reeds toegestuurd bij de geannoteerde agenda van de bijeenkomst van de Raad van 19 juli 2004.

² Zie voor de (aanvullende) geannoteerde agenda van deze bijeenkomst van deze Raad, 23 490, nrs. 330 en 331.

Zoals reeds medegedeeld in de (aanvullende) geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad van 19 juli 2004², is de formele aanneming van de ontwerp-beschikking tot instelling van het EVF II door sommige lidstaten afhankelijk gesteld van een wijziging van de raadsverklaring.

Deze verklaring is door de Raad op 8 juni 2004 aangenomen en ziet op de mogelijke invoering van een gemeenschappelijk beleid inzake hervestiging van vluchtelingen in de Europese Unie. Nederland kan instemmen met de raadsverklaring, waarvan de strekking – hoewel er thans nog wordt onderhandeld – vaststaat. Zij bepaalt namelijk dat de Europese Commissie een voorstel tot wijziging van de EVF-beschikking moet voorbereiden als de Raad overeenstemming heeft bereikt over een gemeenschappelijk beleid inzake hervestiging. Tot die tijd komen hervestigingsprogramma's voor cofinanciering uit het EVF II in aanmerking op dezelfde wijze als het EVF I. Dit laatste is van belang voor één lidstaat, die thans EVF-gelden gebruikt voor zijn hervestigingsprogramma.

2c. Raadsconclusies inzake een gemeenschappelijke minimumlijst van veilige landen van herkomst, aan te nemen als bijlage bij de ontwerp-richtlijn betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus

document : nog niet beschikbaar¹
rechtsgrondslag : niet van toepassing
instemmingsrecht : niet van toepassing

De Raad heeft, bij het bereiken van het politiek akkoord over de ontwerp-richtlijn inzake minimumnormen voor asielprocedures op 29 april 2004, reeds besloten dat een gemeenschappelijke minimumlijst van veilige landen van herkomst moet worden opgesteld. Landen op de gemeenschappelijke minimumlijst moeten voldoen aan de criteria in bijlage II van de ontwerp-richtlijn. De criteria houden in dat er geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin mag plaatsvinden, geen marteling of onmenselijke of vernederende behandeling of straf, en geen bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er dient in het land ook een democratisch stelsel te zijn. Tevens is besloten dat bij het opstellen van de gemeenschappelijke minimumlijst, behalve met de voornoemde criteria, rekening zal worden gehouden met de ervaringen van de lidstaten en met het aantal aanvragen van asielzoekers uit die landen. Over deze gemeenschappelijke minimumlijst zal het Europees Parlement worden geraadpleegd, gelijktijdig met de raadpleging over de ontwerp-richtlijn als geheel.

De gemeenschappelijke minimumlijst zal een bijlage bij de richtlijn vormen. Voordat deze bijlage kan worden opgesteld, moet de Raad overeenstemming bereiken over de landen die hierin kunnen worden opgenomen. Hiertoe zijn ontwerp-raadsconclusies opgesteld. Het bijgevoegde document zal, rekening houdend met de uitkomsten van de bespreking ervan in het Strategisch Comité voor immigratie, grenzen en asiel (SCIFA) van 7 oktober 2004, vervolgens worden besproken in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers.

De toegezegde brief over de ontwerp-richtlijn is de Tweede Kamer toegezonden op 26 juli 2004.² In deze brief is ook uitvoerig ingegaan op de bepalingen inzake veilige landen van herkomst. In vervolg hierop als ook op de (aanvullende) geannoteerde agenda voor de Raad van 19 juli jl.³ hebben de besprekingen zich de afgelopen maanden toegespitst op tien landen: Benin, Botswana, Chili, Costa Rica, Ghana, Kaapverdië, Mali, Mauritius, Senegal en Uruguay. De raads werkgroep asiel is tijdens deze besprekingen tot de conclusie gekomen dat het opnemen op de lijst van Chili, Costa Rica en Uruguay niet nader onderzocht behoefde te worden,

¹ Bijgevoegd treft u aan de recentste versie van de ontwerp-raadsconclusies, het Engelstalige document met nummer 12 529/04 ASILE 47 (status document: niet openbaar).

² Zie voor deze brief, 23 490, nr. 334.

³ Zie voor de (aanvullende) geannoteerde agenda van deze bijeenkomst van deze Raad, 23 490, nrs. 330 en 331.

omdat in het algemeen slechts weinig asielverzoeken uit de meeste Midden- en Zuid-Amerikaanse landen in de lidstaten worden ingediend.

Gezien de criteria in de ontwerp-richtlijn en de criteria die thans in de Vreemdelingenwet 2000 worden gehanteerd, kan Nederland instemmen met het opnemen van de overige zeven landen in de gemeenschappelijke lijst. Daarmee is overigens niet gezegd dat al deze landen uiteindelijk op de gemeenschappelijke minimumlijst zullen terechtkomen. De raads-werkgroep asiel heeft de besprekingen over deze landen inmiddels beëindigd. De bespreking in het SCIFA spitst zich toe op de vraag of de maatregelen die bepaalde landen – met name Mali – nemen tegen het (veelvuldig) voorkomen van vrouwenbesnijdenis ofwel genitale verminking, als afdoende kunnen worden beschouwd om tot de conclusie te leiden dat die landen in het kader van de ontwerp-richtlijn als veilig land van herkomst beschouwd kunnen worden. Belangrijk criterium daarbij is de bescherming die de autoriteiten kunnen bieden tegen onmenselijke of vernederende behandeling. Als die bescherming in het algemeen en consistent voldoende is, dient dit zwaar mee te wegen bij de beantwoording van voornoemde vraag. Bij de besprekingen over de gemeenschappelijke minimumlijst is evenwel nog geen volledige overeenstemming over het al dan niet voldoende zijn van het niveau van bescherming tegen vrouwenbesnijdenis in sommige landen.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat de ontwerp-richtlijn bepaalt dat een land voor een individuele asielzoeker alleen als veilig land van herkomst kan worden aangemerkt, als de asielzoeker geen substantiële redenen heeft gegeven waarom zijn land van herkomst voor hem niet veilig is. Een individuele toetsing is dus verplicht.

Tijdens het Algemeen Overleg op 24 juni 2004 over de brief van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 18 juni 2004 met de kabinetsreactie op het ACVZ-advies «Naar één snelle en zorgvuldige asielprocedure»¹ is de Tweede Kamer toegezegd dat zij – in het kader van de informatie over de Raad met betrekking tot de ontwerp-richtlijn inzake minimumnormen voor asielprocedures – geïnformeerd wordt over marginale toetsing door de rechter in andere Europese landen. Hierbij wordt deze toezegging gestand gedaan. Daarbij zij wel opgemerkt dat de bestuurlijke en rechterlijke stelsels, daaronder begrepen de asielstelsels, in de lidstaten dermate uiteenlopen, dat een vergelijking moeilijk te maken is. Zo is bijvoorbeeld in een aantal landen sprake van toetsing door een andere instantie dan een rechter (bijvoorbeeld Denemarken: Refugee Appeals Board; Zweden: Aliens Appeals Board) of toetsing door een andere instantie gevolgd door een beroep op de rechter. Uit de beschikbare informatie komt naar voren dat marginale toetsing van de feiten door de rechter ook in andere landen voorkomt.

- In België is beroep mogelijk bij de Raad van State tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om de asielaanvraag niet in overweging te nemen (indien er bij een tweede of volgende asiel-aanvraag geen nieuwe elementen zijn; indien een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag) of tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat de asielaanvraag niet-ontvankelijk is (onder andere indien de asielaanvraag frauduleus is, geen verband houdt met de criteria voor vluchtelingschap of kennelijk ongegrond is). In deze gevallen toetst de Raad van State marginaal, namelijk of het bestuur in redelijkheid tot de beslissing is gekomen. Tegen weigerings-beslissingen ten gronde van het CGVS kan beroep worden ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (VBV), een administratief rechtscollege. In dat geval houdt de Raad van State de

¹ Zie voor deze brief, 19 637, nr. 826.

eerder vastgestelde feiten als bewezen en oordeelt de Raad van State enkel in rechte.

- In Luxemburg onderzoekt de rechter in de normale asielprocedure de feiten zonder beperking. In de versnelde procedure onderzoekt de rechter het recht en is er een beperkte toetsing van de feiten.
- In Frankrijk kan tegen beslissingen van de OFPRA, de instantie die in eerste aanleg beslist, beroep worden aangetekend bij de Commission de recours des réfugiés (CRR), een gespecialiseerde administratieve rechtsmacht bestaande uit een voorzitter, een vertegenwoordiger van de UNHCR en een vertegenwoordiger van de OFPRA. Tegen beslissingen van de CRR is beroep mogelijk bij de Conseil d'Etat die alleen de rechtmatigheid van de beslissing onderzoekt en niet de feiten van de zaak.
- In Ierland functioneert een gespecialiseerd beroepsorgaan, de Refugee Appeals Tribunal, dat aanbevelingen aan de minister doet. De Refugee Appeals Tribunal verricht een nieuwe beoordeling van de feiten. De minister heeft niet de bevoegdheid om af te wijken van een positieve aanbeveling om de vluchtelingenstatus te verlenen, maar wel om af te wijken van een negatieve aanbeveling. De minister heeft deze laatste bevoegdheid nog nooit uitgeoefend. Tijdens de asielprocedure kan de asielzoeker zich wenden tot het Hooggerechtshof, dat zich echter alleen in de zaak zal mengen wanneer de beslissing zeer onredelijk is.
- In Griekenland is het Hoog Administratief Gerechtshof de enige rechter in asielzaken. Bij het onderzoek naar de juistheid van de beslissing vindt niet een diepgaand onderzoek van de feiten plaatsvindt.
- In Oostenrijk is tegen negatieve asielbeslissingen beroep mogelijk bij de Independent Federal Asylum Review Board. Deze instantie heeft volledige jurisdictie over de feiten en de relevante rechtspunten. Tegen beslissingen van de Independent Federal Asylum Review Board is beroep mogelijk bij het Administratief Hooggerechtshof en het Constitutioneel Hooggerechtshof. In dit geval is de jurisdictie over de feiten beperkt en gebonden aan de feiten zoals vastgesteld door de Review Board.
- In het Verenigd Koninkrijk kan een scheidsrechter (*adjudicator*) bewijs over alles wat voor de inhoud van de beslissing relevant is in overweging nemen. Vervolgens kan beroep worden ingesteld bij de Immigration and Appeals Tribunal. Het moet dan gaan om fouten in de beslissing van de *adjudicator* met betrekking tot de feiten en het recht die een wezenlijk verschil voor de uitkomst zouden hebben gemaakt. Als geen toestemming wordt gegeven voor het beroep omdat het geen redelijke kans van slagen heeft, is – alleen op de grond dat er een fout met betrekking tot het recht is gemaakt – beroep mogelijk bij het Hooggerechtshof.
- In Finland en Duitsland is beroep mogelijk bij de administratieve rechter waarbij het onderzoek van de feiten niet beperkt is.

2d. Raadsconclusies inzake de totstandkoming van een enkelvoudige procedure voor de behandeling van verzoeken om bescherming in de lidstaten

document	: nog niet beschikbaar ¹
rechtsgrondslag	: niet van toepassing
instemmingsrecht	: niet van toepassing

Het voorzitterschap streeft ernaar raadsconclusies aan te nemen die zijn gebaseerd op c.q. voortvloeien uit tijdens de bijeenkomst van de Raad van 19 juli jl. gepresenteerde mededeling van de Europese Commissie inzake de totstandkoming van een enkelvoudige procedure voor de behandeling van verzoeken om bescherming in de lidstaten.

¹ Bijgevoegd treft u aan het de recentste Nederlandstalige versie van de ontwerpconclusies, met nummer 12 978/04 ASILE 52 (status document: niet openbaar).

Het bijgevoegde document staat geagendeerd voor het Strategisch Comité voor immigratie, grenzen en asiel van 7 oktober 2004. Rekening houdend met de uitkomsten van de bespreking ervan worden de ontwerp-conclusies nog voorgelegd aan het Comité van Permanente Vertegenwoordigers.

Nederland kan instemmen met de ontwerp-conclusies, welke aangeven dat een enkelvoudige procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming dient te zien op de behandeling van aanvragen voor zowel de vluchtelingenstatus als voor een subsidiaire – dat wil zeggen niet van het Vluchtelingenverdrag afgeleide – beschermingsstatus, zoals dat is neergelegd in de richtlijn betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven (de kwalificatie-richtlijn). Voorts dient het totstandkomingsproces aan te vangen met een voorbereidende fase, bestaande uit operationele acties en expertmeetings. Ten slotte wordt de Europese Commissie gevraagd om voor het einde van dit jaar een actieplan te presenteren, dat praktische maatregelen moet bevatten die lidstaten vervolgens kunnen nemen om de enkelvoudige procedure te bewerkstelligen.

2e. Europol-verslag gegevensbescherming Kroatië

document	: 11605/04 EUROPOL 38	(EN)
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 42, tweede lid Europol-overeenkomst	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Nederland volgt de conclusie van het Gemeenschappelijk Controle Orgaan (GCO) van Europol, dat er geen obstakels bestaan om onderhandelingen met Kroatië te beginnen. Voorwaarde voor de uitwisseling van persoonsgegevens is wel dat het Kroatische Agentschap voor Gegevensbescherming, waarvan het eerste hoofd op 30 april 2004 benoemd is, tegen die tijd zijn werkzaamheden zal hebben opgenomen. De aandachtspunten voor de onderhandelingen die het GCO noemt, worden doorgaans standaard in een samenwerkingsovereenkomst opgenomen.

2f. Besluit van de Raad tot wijziging van het Besluit van de Raad van 27 maart 2000 om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties (Moldavië en Oekraïne)

document	: 12371/04 EUROPOL 42	(NL)
status document	: openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 42, tweede lid Europol-overeenkomst	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

De Raad van Bestuur van Europol stelt voor dat de Raad de mogelijkheid bespreekt van het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten met twee van de nieuwe «grensstaten» van de Unie: Moldavië en de Oekraïne. Gezien het feit dat enerzijds criminele groepen uit Moldavië en de Oekraïne betrokken zijn bij verschillende soorten van criminaliteit in de Europese lidstaten en er anderzijds ook regelmatig slachtoffers uit deze landen afkomstig blijken, kunnen deze overeenkomsten vanuit het perspectief van rechtshandhaving zeer nuttig zijn. Beide landen beschikken over een Partnership- and Co-operation Agreement met de Europese Unie, waarvan steun op JBZ-gebied eveneens deel uitmaakt. De

overeenkomsten zullen moeten voldoen aan de gebruikelijke strenge voorwaarden op het gebied van gegevensbescherming. Nederland kan instemmen met het opnemen van Moldavië en Oekraïne op de lijst van derde landen waarmee Europol onderhandelingen over een samenwerkingsovereenkomst mag aangaan.

2g. Eerste jaarverslag netwerk bescherming prominenten

document	: 11624/04 ENFOPOL 101	(EN)
status document	: openbaar	
	10858/04 ENFOPOL 84	(EN)
status document	: openbaar	
	+ ADD 1	(EN)
status document	: openbaar	
	+ ADD 2	(EN)
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 30, lid 1, onder a) en c), en artikel 34, lid 2, onder c)	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 28 november 2002¹ werd besloten tot de oprichting van een netwerk van de bescherming van publieke personen. Het netwerk dient ertoe informatie en best practices uit te wisselen, inzicht te krijgen in de opleidingseisen die worden gesteld aan beveiligers en een visie te ontwikkelen op werkmethodes, procedures, etc.

Conform het oprichtingsbesluit dient het netwerk eenmaal per jaar aan de Raad te rapporteren over zijn werkzaamheden. Een bijeenkomst van het netwerk had echter nog nooit plaatsgevonden. Derhalve organiseerde Nederland in april de eerste netwerkbijeenkomst, waarvan in het bijgevoegd document een verslag is opgenomen. Aan de bijeenkomst namen vertegenwoordigers van de nationale publieke persoonsbeveiligingsdiensten van alle lidstaten deel, evenals vertegenwoordigers van de Raadswerkgroep politiesamenwerking. Tijdens de bijeenkomst werden de toekomstige taken van het netwerk besproken. Besloten is dat Nederland dit jaar met een vragenlijst zal komen voor een handboek met de bedoeling inzicht te krijgen in de nationale organisaties die belast zijn met persoonsbeveiliging.

2h. Tweede rapport over de implementatie van het kaderbesluit door middel van strafrechtelijke en andere sancties van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro

document	: 10371/2/04 DROIPEN 25 REV 2	(NL)
status document	: openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 34, tweede lid onder b EU-verdrag	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Het kaderbesluit eurovalsemunterij geeft de Raad de opdracht om, aan de hand van een verslag opgesteld op basis van door de lidstaten verstrekte informatie en van een schriftelijk verslag van de Commissie, na te gaan in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om het kaderbesluit na te leven. Tijdens de bijeenkomst van 28 februari 2002² heeft de Raad nota genomen van het eerste verslag over de evaluatie van het kaderbesluit. Aan de Raad wordt thans het tweede verslag voorgelegd over de evaluatie van het kaderbesluit. Het verslag beperkt zich tot de stand van zaken van de eerste 15 lidstaten. De algemene conclusie luidt dat de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van het kaderbesluit

¹ Besluit 2002/956 JBZ PB L 333, d.d. 10 december 2002, zie voor het verslag van deze Raad 23 490 nr. 251.

² Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490 nrs. 225 en 230.

hebben vervuld en dat de euro ruime bescherming geniet tegen valsemunterij door middel van strafrechtelijke en andere sancties. Verder ligt als conclusie voor dat sommige lidstaten nadere informatie of ophelдерingen moeten verstrekken over de uitvoering van een aantal bepalingen. Om die reden wordt voorgesteld om op een later tijdstip de uitvoering van het kaderbesluit nogmaals te evalueren en voorziet het verslag in een procedure voor verder toezicht op de uitvoering van het kaderbesluit. Deze procedure geldt ook voor de uitvoering van het kaderbesluit door de nieuwe lidstaten.

2i. Rapport over de implementatie van het kaderbesluit inzake witwassen van geld, de identificatie, opsporing inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven

document	: 10369/2/04 DROIPEN 24 REV 2	(NL)
status document	: openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 34, tweede lid onder b EU-Verdrag	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Het betreft hier de evaluatie van het kaderbesluit witwassen. Het kaderbesluit geeft de Raad de opdracht om, aan de hand van een verslag opgesteld op basis van de door de lidstaten verstrekte gegevens en van een schriftelijk verslag van de Commissie, te controleren in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben getroffen die nodig waren om aan het kaderbesluit te voldoen. Aan de Raad wordt thans het verslag over de evaluatie van het kaderbesluit voorgelegd. Het verslag beperkt zich tot de stand van zaken in de eerste 15 lidstaten. De algemene conclusie is dat alhoewel van twee lidstaten geen informatie is ontvangen, de andere lidstaten over het algemeen het kaderbesluit hebben nageleefd. Aangezien sommige lidstaten nog bezig zijn met de uitvoering van specifieke bepalingen van het kaderbesluit en andere lidstaten niet voldoende informatie hebben verstrekt om een analyse te kunnen maken, wordt voorgesteld om op een later tijdstip de uitvoering van het kaderbesluit nogmaals te evalueren. Het verslag voorziet in een procedure voor de verdere monitoring van de uitvoering van het kaderbesluit, waaronder begrepen de uitvoering van het kaderbesluit door de nieuwe lidstaten.

2j. Rapport over de implementatie van het Kaderbesluit van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten

document	: 11685/1/04 DROIPEN 38 REV 1	(EN)
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 34, tweede lid onder b Unieverdrag	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Aan de Raad wordt voorgelegd het verslag over de evaluatie van het kaderbesluit betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten dat aan de Raad wordt voorgelegd. Het verslag beperkt zich tot de stand van zaken in de eerste 15 lidstaten. De algemene conclusie luidt dat vijf lidstaten erin zijn geslaagd om binnen de gestelde termijn alle maatregelen te nemen ter omzetting van het kaderbesluit terwijl twee lidstaten na de termijn de nodige maatregelen hebben getroffen om aan het kaderbesluit te voldoen, en twee anderen geen implementatiemaatregelen hebben genomen aangezien hun nationale wetgeving reeds aan de bepalingen van het kaderbesluit voldeed. Verder ligt als conclusie voor dat sommige lidstaten

nog bezig zijn met de uitvoering van specifieke bepalingen van het kaderbesluit en dat andere lidstaten niet voldoende informatie hebben verstrekt om een analyse te kunnen maken. Gelet op deze stand van zaken wordt ook hier voorgesteld om op een later tijdstip de uitvoering van het kaderbesluit nogmaals te evalueren. De voorgestelde procedure voor verder toezicht op de uitvoering van het kaderbesluit ziet tevens op de uitvoering van het kaderbesluit door de nieuwe lidstaten.

2k. Samenwerkingsovereenkomst Eurojust met Noorwegen

document : 11641/04 EUROJUST 69 AELE 13 N 5 (EN)
EEE 63
status document : niet openbaar
rechtsgrondslag : artikel 27 Raadsbesluit 2002/187/JBZ tot oprichting van Eurojust
instemmingsrecht : niet van toepassing

Voor het functioneren van Eurojust is het van groot belang wordt samengewerkt met derde landen. Eurojust heeft de bevoegdheid daartoe overeenkomsten af te sluiten met derde landen. Wel dienen deze overeenkomsten ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Raad en dient, als de overeenkomst ook ziet op informatie-uitwisseling, het advies te worden gevraagd van het Gemeenschappelijk Controle Orgaan. Deze procedure is gevolgd, en thans wordt ter goedkeuring aan de Raad voorgelegd een samenwerkingsovereenkomst tussen Eurojust en Noorwegen.

2l. Financiële overzichten 2003 SISNET: verslag van de Rekenkamer

document : 12331/04 SIRIS 89 COMIX 549 (NL)
status document : niet openbaar
rechtsgrondslag : Artikel 46 van het Financiële Reglement voor SISNET (Raadsbesluit 2000/265/EG van 27 maart.2000)
instemmingsrecht : niet van toepassing

Het document betreft een controleverslag van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen betreffende het contract inzake de installatie en de werking van de communicatie-infrastructuur SISNET tussen de landen die de Schengen-overeenkomsten hebben ondertekend. De Rekenkamer heeft de rekeningen en de administratie onderzocht en behoudens één opmerking positief beoordeeld. Deze opmerking heeft geleid tot een correctie van de rekeningen. De lidstaten wordt verzocht de Secretaris-Generaal en de plaatsvervangend Secretaris-Generaal van de Raad kwijting te verlenen voor de uitvoering van de begrotingen.

2m. Rapport over de implementatie van het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding

document : 11687/04 DROIPEN 40 (EN)
status document : niet openbaar
rechtsgrondslag : artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag
instemmingsrecht : niet van toepassing

Ingevolge artikel 11 lid 2 van het kaderbesluit inzake terrorismebestrijding is het aan de Raad om, aan de hand van een verslag opgesteld op basis van door de lidstaten verstrekte informatie en van een verslag van de

Commissie, te controleren in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om aan het kaderbesluit na te leven. Het voorliggende verslag over de evaluatie van het kaderbesluit wordt thans aan de Raad voorgelegd. Het verslag beperkt zich tot de stand van zaken in de eerste 15 lidstaten. De algemene conclusie is dat slechts twee lidstaten tijdig wetgeving op het gebied van terrorisme hebben ingevoerd. Zes lidstaten hebben na de termijn de nodige maatregelen getroffen om aan het kaderbesluit te voldoen (waaronder Nederland, zie de Wet terroristische misdrijven van 24 juni 2004, Stb. 290, op 10 augustus 2004 in werking getreden), terwijl op zijn minst vijf lidstaten bleken reeds vóór de inwerkingtreding van het kaderbesluit wetgeving te hebben op het gebied van terrorisme. Het verslag concludeert verder dat sommige lidstaten nog bezig zijn met de uitvoering van specifieke bepalingen van het kaderbesluit en dat andere lidstaten niet voldoende informatie hebben verstrekt om een analyse te kunnen maken. Er wordt dan ook voorgesteld dat de Raad op een later tijdstip de uitvoering van het kaderbesluit nogmaals evalueert. Tevens wordt een procedure aangereikt voor de verdere monitoring van de uitvoering van het kaderbesluit. Deze procedure geldt ook voor de uitvoering van het kaderbesluit door de nieuwe lidstaten.

2n. Ontwerp van gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende de onderhandelingen in de Raad van Europa met betrekking tot het Verdrag van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven

document	: 12813/04 CRIMORG 85	(NL)
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 34, lid 2 onder a EU-Verdrag	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Het betreft de vaststelling van een gemeenschappelijk standpunt voor de onderhandelingen over een Protocol bij het Raad van Europa Verdrag inzake witwassen en confiscatie van 1990 (PC-RM). De onderhandelingen zijn al in een vergevorderd stadium. Het is toe te juichen dat er overeenstemming is bereikt over het gemeenschappelijk standpunt in de betreffende Raadswerkgroep. Het is de bedoeling dat het gemeenschappelijk standpunt voor coördinatie zorgt tijdens de volgende onderhandelingsronde van PC-RM op 24–26 november a.s. Het gemeenschappelijk standpunt ligt nu voor ter bespreking in het Comité artikel 36, waarna het zijn weg zal vervolgen naar het Comité van Permanente Vertegenwoordigers op 14 oktober a.s.

2o. Aanbeveling van de Commissie aan de Raad tot machtiging van de Commissie om onderhandelingen te openen in het kader van de besprekingen in het Comité van deskundigen van de Raad van Europa over een aanvullend protocol bij het Verdrag van november 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven

document	: 12814/04 CRIMORG 86 RESTREINT UE¹	(EN)
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: artikel 34, lid 2 onder a EU-Verdrag	
instemmingsrecht	: niet van toepassing	

Het betreft de vaststelling van een mandaat voor de Europese Commissie ten behoeve van de onderhandelingen over een Protocol bij het Raad van Europa Verdrag inzake witwassen en confiscatie van 1990 (PC-RM). Zie ook agendapunt 2n.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisname aan de Kamer gezonden.

Het mandaat zal als basis voor de onderhandelingspositie van de Commissie kunnen dienen tijdens de volgende onderhandelingsronde van PC-RM op 24–26 november a.s.

Het mandaat is aangenomen in de betreffende Raadswerkgroep van september en zal, na akkoord in het Comité artikel 36 een vervolg krijgen in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers op 14 oktober a.s.

B-punten

3. JBZ-meerjarenprogramma

document : nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag : niet van toepassing
instemmingsrecht : niet van toepassing

Dit onderwerp is laatstelijk besproken tijdens de informele bijeenkomst van JBZ-ministers op 30 september en 1 oktober jl. te Scheveningen.¹ Op dit moment wordt, in overleg met de Europese Commissie en het Secretariaat-Generaal van de Raad, de laatste hand gelegd aan het eerste concept van het meerjarenprogramma.

Dit concept zal besproken worden in de bijeenkomst van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers op 14 oktober a.s. Vervolgens vindt nogmaals bespreking plaats in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers op 20 oktober, voordat de Raad zich erover buigt tijdens zijn bijeenkomst op 25 en 26 oktober.

Wij zenden u z.s.m. het verslag van de informele bijeenkomst van JBZ-ministers toe, inclusief het te bespreken eerste concept van het meerjarenprogramma.

4. (eventueel) Terrorisme (peer evaluations)

document : nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag : artikel 29 en 34, eerste lid, EU-verdrag
instemmingsrecht : niet van toepassing

Tijdens deze bijeenkomst van de Raad zal door het voorzitterschap een mondelinge toelichting worden gegeven met betrekking tot voortgang en de procedure van de wederzijdse evaluaties met betrekking tot terrorismebestrijding in de lidstaten. Inmiddels zijn 8 rapporten voor de wederzijdse evaluatie met betrekking tot terrorismebestrijding op werkgroepniveau afgerond: Ierland, België, Spanje, Frankrijk, Denemarken, Griekenland, Luxemburg en Portugal. De komende maanden zullen de overige 7 rapporten aan de orde komen in de raadswerkgroep terrorisme. Het streven is om tijdens de bijeenkomst van de Raad op 2 en 3 december a.s. een interim rapport te presenteren met de bevindingen van de landenrapporten van de 15 lidstaten die zijn geëvalueerd. Daarnaast is een schema opgesteld van de evaluatie van de overige EU lidstaten. Het eindrapport van alle 25 lidstaten dient in september 2005 gered te zijn.

5. (eventueel) Europees Strafreger (presentatie door de Commissie)

document : nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag : besluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder c, Unieverdrag
instemmingsrecht : n.v.t. (presentatie door de Commissie)

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 19 juli 2004² is naar aanleiding van de zaak Fourniret in België de uitwisseling van gegevens uit strafregisters onder het agendapunt «Diversen» aan de orde gesteld. De lidstaten waren het erover eens dat de uitwisseling van dergelijke

¹ Zie de brief van 22 september 2004, kenmerk: 5309353/04/SIZ voor de geannoteerde agenda van deze bijeenkomst.

² Zie voor het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490, nr. 335.

gegevens van groot belang is en tevens voor verbetering vatbaar. Reeds in het Programma van maatregelen ter uitvoering van het beginsel van wederzijdse erkenning (opgesteld naar aanleiding van de Tampere-conclusies) zijn maatregelen op dit terrein aangekondigd. Door het Nederlandse voorzitterschap is mede in dat licht reeds op 1 juli 2004 de noodzaak van een verbeterde regeling van uitwisseling van gegevens uit strafregisters in de raads werkgroep strafrechtelijke samenwerking aan de orde gesteld.

De Commissie heeft tijdens die bijeenkomst van de Raad aangegeven, in afwachting van (middel)lange termijn initiatieven, op korte termijn een maatregel voor te stellen ter verbetering van de uitwisseling van gegevens uit strafregisters. Deze maatregel wordt tijdens deze bijeenkomst van de Raad gepresenteerd. De maatregel gaat uit van het bestaande juridische kader voor uitwisseling van deze gegevens. Dit kader is neergelegd in de artikelen 13 en 22 van het Europees rechtshulpverdrag van 1959. Kort gezegd komt dit kader erop neer dat de staten die partij zijn bij dat verdrag zich verbinden ten minste eenmaal per jaar de veroordelingen van onderdanen van andere staten door te geven aan het land van herkomst. Tevens bestaat de verplichting op verzoek van een andere staat informatie uit het strafregister te verstrekken, wanneer die informatie nodig is in een strafprocedure in die andere staat. De voorgestelde maatregel laat dit kader intact, maar bevat bepalingen die deze uitwisseling versnellen en vergemakkelijken. De belangrijkste elementen zijn de volgende. Iedere lidstaat wijst een centrale autoriteit aan voor de uitwisseling van gegevens uit strafregisters. De communicatie tussen de lidstaten op dit terrein vindt rechtstreeks tussen deze autoriteiten plaats. Voorts wordt een standaardformulier geïntroduceerd voor het verzoeken en verstrekken van informatie uit strafregisters. Tenslotte wordt voorgesteld de spontane uitwisseling van informatie over onderdanen van andere lidstaten niet slechts eenmaal per jaar te doen plaatsvinden, maar steeds direct nadat een dergelijke uitspraak onherroepelijk is geworden.

Nederland zal het initiatief van de Commissie positief begroeten. Het Nederlandse voorzitterschap hecht prioriteit aan dit onderwerp en zal zich inzetten voor een snelle besluitvorming hierover, zo mogelijk nog tijdens ons voorzitterschap.

6. (eventueel) Ontwerp-kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van verontreiniging vanaf schepen

document	: 12818/04 DROIPEN 50 MAR 166 ENV	(NL)
	502	
status document	: niet openbaar	
rechtsgrondslag	: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag	
instemmingsrecht	: van toepassing	

Dit onderwerp is eerder aan de orde geweest in de geannoteerde agenda voor de Raad van 27 en 28 november 2003¹, maar het punt is uiteindelijk niet behandeld tijdens die bijeenkomst van de Raad. De onderhandelingen over het ontwerp-kaderbesluit zijn sedertdien een eind gevorderd. Het feit dat de Raad voor Transport, Telecommunicatie en Energie op 11 juni jl. een politiek akkoord heeft bereikt over het gemeenschappelijk standpunt inzake de parallelle ontwerp-richtlijn inzake verontreiniging vanaf schepen en invoering van sancties voor inbreuken heeft hierbij een belangrijke rol gespeeld. Indachtig de wens van de Europese Raad van 20 en 21 maart 2003 tot spoedige voltooiing van zowel richtlijn als kaderbesluit is het

¹ Zie 23 490 nr. 303.

Nederlandse Voorzitterschap voornemens dit ontwerp-kaderbesluit voor een politiek akkoord voor te leggen aan de eerstkomende Raad.

De onderhandelingen over het ontwerp-kaderbesluit, die momenteel nog intensief op ambtelijk niveau worden voortgezet, concentreren zich op een viertal restpunten. Ten eerste betreft het de relatie tussen het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (MARPOL) enerzijds en de Richtlijn en het Kaderbesluit anderzijds. Enkele lidstaten zijn de mening toegedaan dat Richtlijn en Kaderbesluit verder gaan dan MARPOL toestaat. Ten tweede betreft het de relatie tussen het ontwerp-kaderbesluit en het UNCLOS-Verdrag op het punt van de definitie van «vreemde vaartuigen». De discussie gaat met name over de vraag of schepen uit EU-landen al dan niet als zodanig zouden moeten worden aangemerkt. Ten derde gaat het om de hoogte van geldelijke sancties voor rechtspersonen. Een meerderheid van de lidstaten lijkt akkoord te kunnen gaan met het voorstel van het Voorzitterschap, maar een klein aantal lidstaten vindt de voorgestelde bedragen nog te hoog dan wel te laag. Ten vierde gaat het om de mate waarin lidstaten verplicht zijn rechtsmacht te vestigen voor de opsporing en vervolging van verontreiniging door schepen in de zin van het Kaderbesluit. Ook hier zijn sommige lidstaten van mening dat het ontwerp-kaderbesluit verder gaat dan vigerend internationaal recht, in het bijzonder het UNCLOS-verdrag.

Nederland kan zich in hoofdlijnen vinden in de tekst van het u toegezane voorstel. Nederland is bij handhaving van de huidige tekst van artikel 4, zevende lid, wel voornemens bij de totstandkoming van een politiek akkoord over dit ontwerp-kaderbesluit een verklaring af te leggen die inhoudt dat schepen die zijn geregistreerd op de Nederlandse Antillen en Aruba als «vreemde vaartuigen» dienen te blijven worden beschouwd. Nederland meent dat deze unilaterale verklaring de overige lidstaten van dienst kan zijn op het moment dat zij het Kaderbesluit in hun nationale wetgeving implementeren. De Nederlandse Antillen en Aruba vallen overigens niet onder de werkingsfeer van het EU-Verdrag, zodat deze verklaring geen gevolgen zal hebben voor de inhoud van het Kaderbesluit.

7. (eventueel) Voorzitterschapspaper inzake integratie

document	: nog niet beschikbaar ¹
rechtsgrondslag	: niet van toepassing
instemmingsrecht	: niet van toepassing

Het Nederlandse voorzitterschap streeft, als uitwerking van conclusies van de Europese Raad van Thessaloniki van juni 2003, naar het bevorderen van een samenhangend kader voor de integratie van immigranten binnen de Europese Unie en naar het ontwikkelen van een Europese visie op het integratiebeleid. Om dit te bewerkstelligen legt het voorzitterschap ter eerste bespreking in deze Raad een aantal gemeenschappelijke, juridisch niet bindende, basisbeginselen over integratie voor.

Het bijgevoegde document zal, rekening houdend met de uitkomsten van de bespreking ervan in het Strategisch Comité voor immigratie, grenzen en asiel (SCIFA) van 7 oktober 2004, vervolgens worden besproken in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers. Na bespreking in deze Raad is het voornemen van het voorzitterschap erop gericht hierover een politiek akkoord te bereiken tijdens de eerst volgende Raad.

De basisbeginselen dienen, met respect voor de nationale bevoegdheden, als hulpmiddel voor een sterkere coördinatie, samenwerking en afstemming van het integratiebeleid tussen lidstaten onderling. Voor de Europese Unie dient het als basis om bestaande Europese instrumenten,

¹ Bijgevoegd treft u aan het recentste Nederlandstalige document terzake, met nummer 12 979/04 MIGR 77 (status document: niet openbaar).

waarvan integratie-aspecten een onderdeel uitmaken, af te stemmen en verder te ontwikkelen.

De basisbeginselen gaan uit van een integrale aanpak. Samenvattend hebben de ontwerp gemeenschappelijke basisbeginselen op het volgende betrekking: integratie is een voortdurend tweerichtingsproces; respect voor de basiswaarden van de Europese Unie; arbeid; basiskennis van de taal, geschiedenis en instituties van de ontvangende samenleving; onderwijs; toegankelijkheid van instellingen, goederen en diensten; interactie tussen immigranten en de samenleving; uitoefening van cultuur en religie; participatie in het democratische proces; het beter afstemmen van integratiemaatregelen; en het ontwikkelen van doelstellingen, indicatoren en evaluatiemechanismen.

8. (eventueel) Diversen

A) Ontwerp-raadsconclusies ter kennisname

documenten : nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag : niet van toepassing
instemmingsrecht : niet van toepassing

Tijdens de bijeenkomst van de Raad (Algemene Zaken en Externe betrekkingen) van 3 november a.s. staan separaat geagendeerd de ontwerp-raadsconclusies welke zijn gebaseerd op c.q. voorvloeien uit de tijdens de bijeenkomst van de Raad van 8 juni jl. gepresenteerde mededeling van de Europese Commissie over de verbetering van de toegang tot duurzame oplossingen respectievelijk de tijdens de bijeenkomst van de Raad van op 19 juli jl. gepresenteerde mededeling van de Europese Commissie over de prioriteiten voor de succesvolle ontwikkeling van een gemeenschappelijk overnamebeleid. Het voorzitterschap is voornemens de ontwerp-raadsconclusies tijdens deze Raad ter kennisname aan te bieden.

B) Voorbereiding Ministeriële Trojka JBZ EU-Rusland (Permanente Partnerschaps Raad)

document : 12167/04 JAI 309 RELEX 374 (EN)
status document : niet openbaar
rechtsgrondslag : niet van toepassing
instemmingsrecht : niet van toepassing

En marge van de bijeenkomst van de Raad van 25–26 oktober zal op 26 oktober een Ministeriële Trojka JBZ EU-Rusland plaatsvinden, ook wel genoemd de Permanente Partnerschaps Raad. Tijdens deze ontmoeting zal gesproken worden over de gezamenlijke ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. Andere onderwerpen zijn o.a. terug- en overname, visa, asiel en grensbewaking, georganiseerde criminaliteit, terrorisme en justitiële samenwerking.

De Ministeriële Trojka JBZ EU-Rusland vormt de voorbereiding van het JBZ-deel voor de Top EU-Rusland op 11 november a.s., die in het teken staat van het Actieplan EU-Rusland voor de vier gezamenlijke ruimten (zie document). Op dit Actieplan is een tegenreactie gekomen van Rusland. Rusland ziet liever vier Road Maps voor de gezamenlijke economische ruimte, de gezamenlijke ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, de gezamenlijke ruimte voor externe veiligheid en de gezamenlijke ruimte voor onderzoek en onderwijs, inclusief culturele aspecten. De Europese Unie en Rusland onderhandelen sinds september over de inhoud van de vier Road Maps.

C) Evaluatie EU-actieplan drugs 2000–2004

document	: nog niet beschikbaar
rechtsgrondslag	: niet van toepassing
instemmingsrecht	: niet van toepassing

De Europese Commissie zal onder dit agendapunt een presentatie geven over de nog te verschijnen evaluatie door de Commissie van het actieplan drugs 2000–2004.

II Gemengd Comité

1. (eventueel) Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. (eventueel) Voorstel voor een verordening van Raad betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in paspoorten van EU-burgers

document	: nog niet beschikbaar ¹
rechtsgrondslag	: artikel 62, punt 2, onder a, van het EG-Verdrag
instemmingsrecht	: van toepassing

De Europese Raad van Thessaloniki van juni 2003 heeft de Europese Commissie opgeroepen om met voorstellen te komen die de invoering van biometrische kenmerken in documenten ten behoeve van onderdanen van derde landen en paspoorten van EU-burgers mogelijk maakt. Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 27 en 28 november 2003 is overeenstemming bereikt over het invoeren van biometrie in visa en in verblijfsdocumenten voor onderdanen van derde landen. De Raad nam nota van het voornemen van de Europese Commissie om een voorstel in te dienen over biometrie in paspoorten van EU-burgers. Het voorliggende voorstel van de Europese Commissie voorziet in de invoering van minimumnormen voor de veiligheidskenmerken die moeten worden aangebracht in paspoorten, dit met het oog op de controles voor grensoverschrijding. Bovendien wordt in het voorstel bepaald welke biometrische gegevens moeten worden gebruikt. Technische details zijn niet uitgewerkt.

Het voorstel is eerder tijdens het Gemengd Comité, dat en marge van de bijeenkomst van de Raad van 8 juni jl. bijeenkwam, besproken². Toen is bepaald dat de paspoorten van EU-onderdanen een verplicht biometrisch kenmerk zouden moeten bevatten en wel de gelaatscan. Verder is besloten dat het tweede biometrische kenmerk optioneel is, maar indien hiervoor wordt gekozen, zouden dat de vingerafdrukken moeten zijn.

De bijgevoegde documenten zullen, rekening houdend met de uitkomsten van de bespreking ervan in het Gemengd Comité van het Strategisch Comité voor immigratie, asiel en grenzen van 6 oktober 2004, daarna worden besproken in het Comité van de Permanente Vertegenwoordigers. Het voornemen van het voorzitterschap is er vervolgens op gericht een politiek akkoord op de gehele ontwerp-verordening te bereiken in het Gemengd Comité, dat bijeenkomt en marge van deze bijeenkomst van de Raad.

Onder Nederlands voorzitterschap zijn de bepalingen inzake gegevensbescherming, zoals aanbevolen door de artikel 29 werkgroep voor gegevensbescherming, grotendeels reeds overgenomen in de tekst van de ontwerp-verordening. Er staan thans nog een tweetal punten open. Het eerste punt heeft betrekking op de termijn, die de lidstaten krijgen om de biometrische gegevens in te voeren in de paspoorten. De Europese

¹ Bijgevoegd treft u aan de ter zake doende, recentste Engelstalige documenten, met de nummers 12867/04 VISA 171 COMIX 580 + COR 1 + COR 2 (status documenten: niet openbaar).

² Zie voor de (aanvullende) geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490, nrs. 327, 328, en 332.

Commissie houdt vast aan een termijn van 12 maanden, terwijl elf lidstaten, waaronder Nederland, een termijn van 18 maanden voorstellen en zeven lidstaten 24 maanden. Een tweede punt dat nog openstaat, betreft de kwestie dat in artikel 3, lid 1, van de ontwerp-verordening is aangegeven dat de specificaties, zoals genoemd in artikel 2, geheim en niet gepubliceerd mogen worden. Het eerstgenoemde artikellid dient te worden aangepast, aangezien deze technische specificaties aansluiten bij ICAO-standaarden die openbaar zijn en ook al worden gepubliceerd. Nederland is voorstander van een aangepaste tekst aangezien bepaalde veiligheidskenmerken openbaar moeten zijn omdat anders controle hierop niet mogelijk is.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat de kans bestaat dat lidstaten alsnog zullen verzoeken om het tweede biometrisch kenmerk in de vorm van vingerafdrukken niet optioneel maar verplichtend op de nemen in de ontwerp-verordening. Nederland heeft het voornemen de Nederlandse reisdocumenten van twee biometrische kenmerken te voorzien¹. Concreet betreft dat de gelaatscan en de vingerafdruk. Nederland heeft dan ook hiermee in principe geen problemen.

¹ Zie ook dienaangaande de brief d.d. 19 december 2003, 25 764, nr. 22.